

בבית המשפט העליון

רע"א 8304/09

כבוד השופט א' גרוניס

בפני :

בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ

המבקשת :

נגד

דפי זהב בע"מ

המשיבה :

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-
אביב-יפו בת.א. 1684/09 בש"א 11667/09 מיום 13.9.09
שניתנה ע"י כב' השופט אבי זמיר

עו"ד ארז אהרוני
עו"ד תומר רייף
עו"ד תום אפלשטיין

בשם המבקשת :

עו"ד ישראל פפר
עו"ד יוסי כהן
עו"ד עמית יריב

בשם המשיבה :

החלטה

1. בפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (כבוד השופט א' זמיר), בגדרה נדחתה בקשת המבקשת למתן צו מניעה זמני.

2. המסכת העובדתית העומדת ברקע הבקשה לסעד זמני ברובה אינה שנויה במחלוקת. המבקשת, בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, מפעילה אתר אינטרנט שבאמצעותו ניתן לברר פרטי התקשרות מסוימים של מנוייה (להלן - אתר 144). אתר 144 מבוסס על מאגר מידע של המבקשת, המנוהל ומתוחזק על ידה. המשיבה, דפי זהב בע"מ, מפעילה אף היא אתר אינטרנט שבו ניתן לחפש פרטי התקשרות של מנויים של

המבקשת (להלן - אתר דפי זהב). הנתונים המוצגים באתר דפי זהב "נשאבים" מאתר 144, זאת לאחר שהמשיבה פרצה את ההגנות הטכנולוגיות שהעמידה המבקשת בפני מהלך שכזה. המבקשת הגישה לבית המשפט המחוזי בתל אביב בקשה למתן צו מניעה זמני, אשר יאסור על המשיבה להמשיך ולפעול בדרך הנזכרת. הבקשה התבססה על מספר עילות משפטיות: הפרת זכויות יוצרים; עוולה לפי חוק המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן - חוק המחשבים); פגיעה בפרטיות; עשיית עושר ולא במשפט; ועילה חוזית. בית המשפט (כבוד השופט א' זמיר) דחה את הבקשה לצו מניעה זמני. באשר לחלק מן העילות ציין בית המשפט כי ההכרעה בהן אינה פשוטה והיא דורשת בירור מעמיק, אשר מקומו בגדר הדיון בתיק העיקרי.

מכאן הבקשה לרשות הערעור.

3. את החלטתו ביסס בית משפט קמא במידה רבה על פסק דינו של בית משפט זה ברע"א 2516/05 מעריב - הוצאת מודיעין בע"מ נ' חברת אול יו ניד בע"מ (לא פורסם, 7.5.06) (להלן - עניין מעריב). גם טענות הצדדים בגדר הבקשה לרשות ערעור מתמקדות בפסק דין זה ובמידת הדמיון או השוני בינו לבין המקרה דנא. ואכן, השאלות המשפטיות המרכזיות שהתעוררו בעניין מעריב מזכירות מאוד את אלו המתעוררות במקרה דנא. בעניין מעריב נדונה שאלת הלגיטימיות בהתנהלותה של חברה אשר ריכזה באתר אינטרנט שבבעלותה מאגר של מודעות "דרושים", שפורסמו על ידי מעסיקים בעיתונות ובאתרי אינטרנט. בין היתר, התעוררה השאלה האם יש בפרסום המאגר משום הפרה של זכויות יוצרים של העיתון או אתר האינטרנט בו התפרסמו המודעות וכן האם יש בכך משום עשיית עושר ולא במשפט. בית המשפט המחוזי דחה בקשה לצו מניעה זמני נגד הפרסום, ועל החלטה זו הוגשה בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון, בהרכב שלושה, דן בבקשה כאילו ניתנה רשות ערעור והוגש ערעור על פיה, אולם דחה את הערעור. בית המשפט ציין, כי השאלות שבמחלוקת הינן שאלות קשות, שטרם התבררו כל צורכן בפסיקה. בית המשפט גרס, כי יש לברר את השאלות לעומקן בגדר ההליך העיקרי וכי אין בסימני השאלה לגבי התנהלות החברה המפרסמת את המאגר כדי להצדיק מתן צו מניעה זמני.

4. המבקשת טוענת, כי יש להבחין בין המקרה הנוכחי לבין המקרה נשוא פסק הדין בעניין מעריב. לטענת המבקשת, בשונה מן הנסיבות בעניין מעריב, היא נוטלת חלק פעיל בארגון ובמיון הנתונים המופיעים באתר 144. כמו כן נטען, כי המשיבה מעתיקה מן המאגר גם אלמנטים הקשורים לאופן הצגת הנתונים ולא רק את הנתונים עצמם. המבקשת מוסיפה וטוענת, כי בהתנהלותה של המשיבה יש משום עוולות

נוספות, אשר לא נדונו בעניין מעריב. לטענתה, פריצת מאגר הנתונים שלה מהווה פגיעה בפרטיותם של המנויים וכן עוולה לפי סעיף 4 לחוק המחשבים. עוד נטען, כי יש בהתנהלותה של המשיבה משום הפרה של תנאי השימוש באתר 144. טענה נוספת היא, כי מעשי המשיבה עומדים בניגוד להסכמה חוזית שהושגה ביניהן בעבר, לפיה תעביר המבקשת למשיבה קובץ נתונים לצורך הפקת מדריכי טלפון מודפסים והמשיבה לא תעשה בנתונים אלו שימוש למטרה אחרת. המשיבה מכחישה את טענות המבקשת. לטענתה, הנתונים המופיעים באתר 144 נמסרים על ידי המנויים ולמבקשת אין יד ביצירתם. לטענת המשיבה, דווקא התנהלותה של המבקשת מנוגדת לכללי התחרות ההוגנת, וזאת בשל כך שהיא מנצלת את היותה מונופול בתחום התקשורת הקווית על מנת לצבור יתרון על פני מתחרותיה גם בתחום החיפוש. עוד טוענת המשיבה, כי המבקשת היא זו שמפירה את זכויות היוצרים של המשיבה, וזאת על ידי כך שהיא משתמשת בסיווגים שפותחו על ידה. המשיבה מוסיפה, כי ההסכם שנחתם בעבר בינה לבין המבקשת אינו מטיל עליה כל מגבלה לגבי שימוש בנתונים המופיעים באתר 144.

5. דין הבקשה לרשות ערעור להידחות. אף אם יש הבדלים מסוימים בין המקרה שנדון בעניין מעריב לבין המקרה דנא, אין בכוחם של הבדלים אלו כדי לשנות מן המסקנה לפיה אין להכריע בשאלות המשפטיות הלא פשוטות המתעוררות בענייננו בגדר בקשה לסעד זמני. באשר לטענות בעניין זכויות יוצרים ועשיית עושר ולא במשפט, הרי קיים דמיון גדול ביניהן לבין אלו שנבחנו בעניין מעריב. ההבדלים עליהם הצביעה המבקשת אינם משמעותיים דיים כדי להצדיק הכרעה בשאלות אלו בשלב הנוכחי. גם באשר ליתר העילות עליהן מסתמכת המבקשת, תמים דעים אני עם בית המשפט המחוזי כי אין להכריע בהן בגדר בקשה לסעד זמני. מדובר בשאלות מורכבות וקשה להעריך בשלב זה לאן תיטה הכף. במצב דברים זה, על ההכרעה בבקשה לסעד זמני ליפול לפי מאזן הנוחות. מסכים אני עם בית משפט קמא, כי מאזן הנוחות נוטה לטובת המשיבה וכי נזקיה של המבקשת יוכלו למצוא מענה הולם בפיצוי כספי, אם בסופו של יום היא תזכה בתביעה (ראו, עניין מעריב, פסקה 8). יצוין, כי המבקשת טוענת שמצבה הכלכלי של המשיבה הינו רעוע וכי היא עלולה להיתקל בקשיים כאשר תבקש, בבוא היום, להיפרע על נזקיה. המשיבה מכחישה כי יש חשש לאיתנותה הכלכלית. גם בעניין זה לא מצאתי מקום לסטות מקביעתו של בית המשפט המחוזי, כי לא הוצגה תשתית ראיתית מספקת על מנת לבסס חשש לקשיי פירעון של המשיבה.

6. התוצאה היא שהבקשה לרשות ערעור נדחית. המבקשת תישא בשכר טרחת עורך דין בסך 30,000 ש"ח.

ניתנה היום, י"ד בכסלו התש"ע (1.12.09).

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 09083040_S03.doc גק
מרכז מידע, טל' 02-6593666 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il